

CLAES ANDERSSON

Ezek a csodálatos, elsuhanó partok

(részletek)

1.

*Hogy itt nőket végeztek volna ki gyerekestül? –**kevesen hiszik. A sok gyermekkoponya nyilván véletlenül kerülhetett ide.**Vagy mégsem?**Valaki idehozta, hogy így tévessze meg a közvéleményt.**Hasonló csínytevés sokszor megesett már.**Hunyd be a szemed, és ne gondolj semmire.*

2.

*Háborúban és szerelemben mindent szabad, azt is, amit nem szabadna.**Mutass némi gyengédséget azok iránt, akiket agyongyötörtél.**Csókold meg őket legalább.**Csókold meg húszakat, csontjukat, körmüket, hajukat, nemi szervüket, csókold meg jegygyűrűjüket.**Gyűjts gyertyát kihantolt sírjuk felett.**Énekelj. Imádkozz. Magasztald az örök szerelmet.**Írj verset a megbékélésről és a megbocsátásról.**Hazudj. Magasztalj. Ismét hazudj.**Írj verset az elhagyott lelkekről, akik**magányosan bolyonganak.**Hallgass, ha volna még hozzáfűznivalód.*

4.

Amikor kicsi voltam, vidéken töltöttem a nyarakat. Többek közt az én dolgom volt esténként tejet hozni egy több kilométerre fekvő tanyáról. Egyedül voltam, vacogó fogakkal baktattam keresztül az erdőn, rettenetesen félttem, úgy, ahogy most, a nagy műtét előtt. Mielőtt aludni mennék, fogom a habzó tejjel csordulásig teli kannát, és futva indulok hazafelé. Siess, kiáltja az altatónővér, aki már vár az erdőszélen. De jaj, a tej nincs sehol! Kihalt az udvar, a tehéneknek is nyomuk veszett. Porig égett az istálló. Sírva, kifulladásig érkezem haza. Anyám egy szót sem szól, de látom rajta, hogy szomorú. Fáj a mellem, a sötét és komor erdő közepén hirtelen elfogy a levegő, mondjátok, miért öltözött ma fehérbe minden madár?